

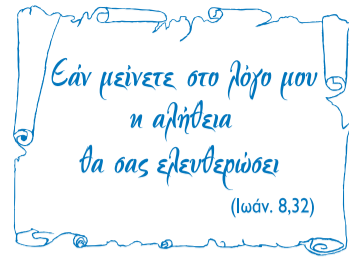

Ενοριακές Καμπάνες

εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 889

5 Μαΐου 2017

15ήμερη έκδοση · Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Στην κοινή δήλωση που υπόγραψαν στο Κάιρο, ο Πάπας Φραγκίσκος και ο Πατριάρχης Tawadros II της Κοπτικής Ορθόδοξης Εκκλησίας δηλώνουν ότι : «θα προσπαθήσουμε, με κάθε ειλικρίνεια, να μην επαναλάβουμε το Βάπτισμα που χορηγήθηκε σε μια από τις Εκκλησίες μας σε όποιον επιθυμεί να ενταχθεί στην άλλη».

Όταν το ταξίδι του Πάπα Φραγκίσκου στην Αίγυπτο θα πάψει να είναι στο κέντρο του ενδιαφέροντος και τα φώτα της δημοσιότητας θα έχουν σβήσει και η αυλαία της καθημερινότητας θα καλύψει το "θαυμαστό", αυτά τα λίγα λόγια θα μείνουν για να σηματοδοτούν το ταξίδι αυτό του πάπα, στην Αίγυπτο. Τα λόγια αυτά σηματοδοτούν πράγματι ένα πολύ συγκεκριμένο και από βήμα της προσκνηματικής πορείας προς την πλήρη μυστηριακή κοινωνία μεταξύ Καθολικών και Ορθοδόξων Κοπτών. Τα λόγια αυτά δηλώνουν την ισχυρή θέληση να παραδώσουν στη λήθη την πρακτική του «αναβαπτισμού», δηλαδή να τελείται το βάπτισμα εκ νέου αν κάποιος από την μια εκκλησία επιθυμεί να ενταχθεί στην άλλη που ορισμένες χριστιανικές κοινότητες διενεργούν ακόμη.

Το δώρο του βαπτίσματος λοιπόν γίνεται το αντικειμενικό σημείο εκκίνησης της πορείας προς την πλήρη

Ο Πάπας Φραγκίσκος στην Αίγυπτο

ορατή και μυστηριακή ενότητα των χριστιανών.

Η κοινή αυτή Διακήρυξη διαπνέεται από την 'κοινή αντίληψη' της Εκκλησίας που αντιλαμβάνεται τη ζωή της ως ένα ταξίδι, ένα προσκύνημα, ακολουθώντας τον Χριστό μέσα στην ιστορία. Ας σημειωθεί ότι η φράση για την πρακτική του αναβαπτισμού δεν είναι συνταγμένη με όρους νομικής διάταξης ανωτέρων προς κατώτερους ή ως μια αλλαγή εκκλησιαστικής πολιτικής, αλλά ως επιθυμία που να καθοδηγεί μέλλουσες επιλογές («θα προσπαθήσουμε να μην επαναλάβουμε») και ως μια πρακτική που θα χαροποιήσει τον Ιησού Χριστό, στην Χάρη Του

οποίου εμπιστευόμαστε. Ο Πάπας Φραγκίσκος και ο Πάπας Tawadros δηλώνουν ότι είναι αναγκαίο να προχωρήσουμε με υπομονή, περιμένοντας ακόμη και εκείνους που πάνε πιο αργά. «Η Εκκλησία μεγαλώνει όχι από προσηλυτισμό, αλλά από την έλξη της χάριτος» όπως έλεγε ο Πάπας Βενέδικτος ο 16ος.

Αποκηρύξετε το κακό, και να διδάξετε το Θεό στις νέες γενιές

Ο πάπας μπροστά σε οκτακόσια άτομα, με επικεφαλής τον πρόεδρο της Αιγύπτου Αλ Σίσι, που είχαν συγκεντρωθεί στο Ξενοδοχείο Mäsah του Καΐρου, για να τον ακούσουν, είπε:

«Η ανάπτυξη, η ευημερία και η ει-

ρήνη είναι αγαθά που δεν μπορούμε να τα απαρνηθούμε και αξίζουν κάθε θυσία. Είναι στόχοι που απαιτούν σοβαρή δουλειά, αφοσίωση, πεποίθηση, κατάλληλη μεθοδολογία και, πάνω απ' όλα, άνευ όρων σεβασμό για τα αναφαίρετα δικαιώματα του ανθρώπου, όπως η ισότητα μεταξύ όλων των πολιτών, η θρησκευτική ελευθερία της έκφρασης χωρίς διάκριση οποιουδήποτε είδους». Και συνέχισε λέγοντας ότι η ισότητα και η ελευθερία, «απαιτούν μια ιδιαίτερη προσοχή στο ρόλο των γυναικών, της νεολαίας, των φτωχών και των αρρώστων. Στην πραγματικότητα, η αληθινή ανάπτυξη μετριέται από τον ζήλο και την μέριμνα που αφιερώνει κάποιος στον άνθρωπο – την καρδιά κάθε ανάπτυξης- για την εκπαίδευση του, την υγεία του και την αξιοπρέπειά του». "Το μεγαλείο ενός έθνους" συνέχισε ο Πάπας Φραγκίσκος, «αποκαλύπτεται με τη χειροπιαστή φροντίδα που αφιερώνει στα περισσότερο αδύναμα μέλη της κοινωνίας: τις γυναίκες, τα παιδιά, τους ηλικιωμένους, τους άρρωστους, τους ανάπηρους, τις μειονότητες, έτσι ώστε κανένα πρόσωπο και καμία κοινωνική ομάδα να μην εξακολουθούν

συνέχεια στη σελ. 4

Όταν ο χρόνος αναλαμβάνει να πραγματοποιήσει ότι ο άνθρωπος διστάζει!

οι γυναίκες βρήκαν το Τάφο του Ιησού κενό. Ευτυχής συγκυρία θέλησε και για τους Εβραίους, η εβδομάδα του Πάσχα (Πεσάχ = διάβαση, στα εβραϊκά) να έχει αρχίσει την 11η Απριλίου και να ολοκληρωθεί την 18η Απριλίου. Αυθόρμητα, λοιπόν, έρχεται στο μυαλό η ιδιαίτερη οικουμενική σημασία του εφετινού Πάσχα για τους χριστιανούς, μιας και ο κοινός εορτασμός του Πάσχα είναι ένα ζητούμενο γι αυτούς, έτσι ώστε με ένα κοινό εξωτερικό σημείο να συμβολίζεται η βαθειά ενότητα που υπάρχει έτσι και προς στιγμής τραυματισμένη. Είχε και ένα διαθηρσκευτικό χαρακτήρα, μιας και υπάρχει, μεταξύ πάρα πολλών δυσκολιών ένας εν εξελίξει διάλογος μεταξύ Χριστιανών και Εβραίων.

Αυτή τη σύμπτωση των ημερομηνιών πρέπει να την θεωρήσουμε ως ένα δώρο

της Θ. Πρόνοιας. Μας προσκαλεί να μελετήσουμε την ρίζα της γιορτής του Πάσχα που βυθίζεται στο βιβλίο της Εξόδου, το οποίο μας εκθέτει το γεγονός της πορείας απελευθέρωσης, με αρχηγό τον Μωυσή που ενεργεί στο όνομα του Θεού του Εκλεκτού Λαού, από την σκλαβιά της Αιγύπτου προς την γη της επαγγελίας. Μας παραινεί να μην ξεχνάμε τις κοινές καταβολές Χριστιανών και Εβραίων από τις οποίες μόνο καλό μπορεί να πηγάζει ώστε, ο μεταξύ μας διάλογος να αποβεί καρποφόρος παρόλο που, πολλές φορές, για εκείνους που τον καλλιεργούν και τον προωθούν είναι κουραστικός και επίπονος και μάλιστα, όταν πολλές φορές οι πιστοί συναντούν πολλές δυσκολίες στο να κατανοήσουν ότι ο διάλογος μεταξύ πολλών φωνών είναι κάτι το φυσικό.

Αυτή η πορεία μας ωθεί να διερευνήσουμε, και να προσπαθήσουμε να αντιληφθούμε εκείνα τα σημεία που μας μαρτυρούν την παρουσία του Κυρίου που μας συνοδεύει στα γεγονότα της καθημερινής μας ζωής.

Το Πεσάχ αρθρώνεται με μια σειρά σημείων : αργυπνία, άζυμο ψωμί, νηστεία του πρωτότοκου κ.ο.κ., σημεία που, και για τους χριστιανούς, μπορεί να είναι νοηματικά φορτισμένα. Για παράδειγμα, με την αρχή της πασχαλινής περιόδου κάθε οικογένεια φροντίζει να βγάλει από το σπίτι της κάθε ίχνος από προζύμι και κάθε τρόφιμο που μπορεί να το περιέχει. Για μας, τους χριστιανούς, αυτό μπορεί να συμβολίσει ότι πρέπει να ξαναπάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας και να αποβάλουμε καθετί παλιό που βάζει εμπόδια στο να αναενώνουμε την πίστη μας στο

Αναστημένο Χριστό, και να γίνουμε άνθρωποι καινούργιοι. Εξ' άλλου και ο Άγιος Παύλος κατηχώντας τους πιστούς για τον Χριστό, "το Πάσχα μας", συμβουλεύει "να αποβάλουμε το παλιό προζύμι και να γίνουμε καινούργια πάστα."

Με την ευκαιρία η Σύνοδος των Καθολικών Επισκόπων της Ευρώπης και η Σύνοδος των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών δημοσίευσαν ένα από κοινού μήνυμα.

Το 2017 είναι το έτος κατά το οποίο οι χριστιανοί ανατολής και δύσης την ίδια μέρα διακηρύττουν τη νίκη της ζωής επί του θανάτου. Το ίδιο είχε συμβεί το έτος 2014 και θα ξανασυμβεί το έτος 2025. Το γεγονός δηλώνει την ενότητα μέσα από την διαφορετικότητα. Στις μέρες μας μάλιστα το Πάσχα είναι σηματοδότημα και από τον οικουμενισμό του αίματος, όπως καταμαρτυ-

συνέχεια στη σελ. 4

4η Κυριακή του Πάσχα

Ο Ιησούς είναι εκείνος που εμπνέει εμπιστοσύνη για το μέλλον και ανοίγει νέους ορίζοντες

Ο Ιησούς μιλά με εικόνες. Η κάθε εικόνα είναι πολυδιάστατη και αυτό μπορεί να παρασύρει τον αναγνώστη σε δαιδαλώδεις ερμηνείες. Πρέπει λοιπόν, να αναζητήσουμε μόνον εκείνο που θέλει πράγματι να πει ο Ιησούς, και όχι το πως το λέει. Το καλύτερο είναι να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε την ευκαιρία που έδωσε το κίνητρο και το έναυσμα στον Ιησού για να μιλήσει.

Ο ευαγγελιστής μας παρουσιάζει τον Ιησού να βρίσκεται στον περίβολο του Ναού της Ιερουσαλήμ, κατά τη διάρκεια της επετειακής γιορτής του Εξαγνισμού του Ναού (όταν οι Μακκαβαίοι έδιωξαν τους

Έλληνες Σελευκιδείς που είχαν βεβηλώσει το Ναό τοποθετώντας και αγάλματα ελληνικών θεοτήτων) και να παρατηρεί τους Ιουδαίους που προσέρχονταν στο Ναό, (ο οποίος για κάθε καλό Ιουδαίο ήταν ο κατεξοχήν τόπος επικοινωνίας του με το Θεό), να εισέρχονται από την ονομαζόμενη προβατική πύλη (=πόρτα των προβάτων γιατί από εκεί εισέρχονταν τα πρόβατα που προορίζονταν για τις θυσίες). Ο Ιησούς μιλά σε Ιουδαίους που ξέρουν ότι, κάθε βράδυ, πολλοί βοσκοί σταβλίζουν τα πρόβατά τους στην ίδια στήλη. Το πρωί, ο καθένας έχει τον δικό του συνθηματικό τρόπο να καλεί τα πρόβατά του για να τα

οδηγήσει στη βοσκή. Στην ομιλία του, λοιπόν, ο Ιησούς παρομοιάζει τον εαυτό του ως «ποιμένα» και τους μαθητές του ως «τα πρόβατά του». Οι μαθητές του τον ακολουθούν και του είναι αφοσιωμένοι, όχι από έλλειψη πρωτοβουλίας και άκριτη υπακοή, αλλά επειδή στη φροντίδα που τους δείχνει, αναγνωρίζουν και εκτιμούν την ανιδιοτέλειά του γι' αυτούς. Η σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ μαθητή και διδασκάλου Ιησού, ποιμένα και ποιμενομένου, είναι αυτή της εμπιστοσύνης και όχι της υποταγής.

Η δεύτερη εικόνα που χρησιμοποιεί είναι: «Εγώ είμαι η πόρτα. Αν κανείς περάσει από μένα, θα σωθεί και θα μπαίνει και θα βγαίνει και θα βρίσκει τροφή». Οι Ιουδαίοι προσέρχονται στον κατ' εξοχήν χώρο που θα συναντήσουν το Θεό. Λέγοντας, λοιπόν, ο Ιησούς: «Εγώ είμαι η πόρτα», εξηγεί: εγώ είμαι η πραγματική «πόρτα» που εισάγει στον πραγματικό Ναό του Θεού,

εννοώντας τον ίδιο που είναι ο προνομιακός Χώρος για να έλθει κανείς σε επαφή με το Θεό. Ακόμη αναγνωρίζει ότι, ως ποιμένας, έχει εξουσία αλλά την εξασκεί ως υπηρεσία για το κοινό καλό των «προβάτων». Το κάλεσμα του και το μέσον αναγνώρισής του είναι το ευαγγέλιο του.

Το κάλεσμα που απευθύνει ο ποιμένας, γίνεται μέσα στο πλαίσιο μιας κοινότητας, αλλά πάντοτε είναι προσωπικό και εξατομικευμένο. Και η απάντηση που δίνεται από τον ποιμενομένο-πιστό και η οποία τον «δένει» στο Χριστό, είναι προσωπική και εξατομικευμένη αλλά προσανατολίζει σε μια κοινότητα. Η πιστότητα στην υπηρεσία, και η αφοσίωση με αγάπη και φροντίδα για το καλό του ποιμνίου μέχρι τέλους, ήταν αυτά που τελικά τον οδήγησαν στο Σταυρό. Ο θάνατος του Χριστού δεν είναι τιμωτικός αλλά το αναγκαίο πέρασμα στην Ανάσταση και η είσοδος στην ολοκληρωτική Βασι-

λεία του Θεού: «ο Θεός κατέστησε (τον Ιησού) Κύριο και Χριστό».

Επιλέγω τον καλό ποιμένα που δίνει τη ζωή του για τα πρόβατά του και όχι εκείνον που φροντίζει τον εαυτόν του.

Ο Θεός μας, που μας αποκαλύπτεται μέσω του ποιμένα Χριστού, δεν είναι μια ανώνυμη, απρόσωπη και άγνωστη δύναμη αλλά Κάποιος που μας γνωρίζει προσωπικά: «τα φωνάζει με τ' όνομά τους και τα βγάζει έξω. Όταν βγάλλει έξω όλα τα δικά του πρόβατα, πηγαίνει μπροστά τους και τα πρόβατα τον ακολουθούν, διότι γνωρίζουν τη φωνή του.Εγώ ήλθα για να έχουν ζωή και να την έχουν άφθονη».

Ο ποιμένας μας δεν μας κράτα σε στρατόπεδα περιφραγμένα, αλλά μας βγάζει έξω, σε χώρους ελευθερίας. Δεν κάθεται στην οπισθοφυλακή αλλά είναι μπροστά, ανοίγει δρόμους και εμπνέει εμπιστοσύνη για το μέλλον.

Τα πάντα να δοκιμάζεται το καλό να κρατάτε 10€σ.5

Δευτέρα 8 Μαΐου στις 19.00

Στην αίθουσα Συνεδριάσεων της Καθ. Επισκοπής στην Ερμούπολη. Συνάντηση Βιβλικής Επιμόρφωσης: Το καλό πολλαπλασιάζεται, Κάν και Άβελ, Κατακλυσμός, Πύργος της Βαβέλ (συνέχεια) π. Ιωάννης Μαραγκός.

Πέμπτη 11 Μαΐου 20.00

Στο προσύνημα της Φανερωμένης Μύηση στην Προσευχή

Τετάρτη 17 Μαΐου 19.00

Στην αίθουσα Συνεδριάσεων της Καθ.

Επισκοπής στην Ερμούπολη.

Θέματα Λειτουργικής

Σάββατο 20 Μαΐου

Ενοριακή Αίθουσα Ευαγγελιστριας Συνάντηση: Λόγος της Ζωής

Τετάρτη 24 Μαΐου στις 19.00

Στην αίθουσα Συνεδριάσεων της Καθ.

Επισκοπής στην Ερμούπολη.

Συνάντηση Θεολογικής Επιμόρφωσης

Έναν Θεό Πατέρα Παντοκράτορα ποιητή. (συνέχεια) π. Ιωάννης Μαραγκός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΗ

Τη Δευτέρα, 8 Μαΐου 2017, στις 7 μ. μ. στον Ι. Ν. Αγ. Ιακώβου, θα τελεστεί πανηγυρική Θ. Λειτουργία προς τιμήν του Αγ. Χριστοφόρου, προστάτη των οδηγών. Θα ακολουθήσει περιφορά της Εικόνας του Αγίου και αγιασμός των οχημάτων

Βάπτισμα

- η Μαρία - Άννα του Αντωνίου Ξανθάκη και της Ειρήνης Ρούσου στον Ι.Ν. Φανερωμένης στις 17/4/17

- ο Γεώργιος Φρέρης του Ισιδώρου και της Αγγελικής στον Ι.Ν. Φανερωμένης στις 23/4/17

Απεβίωσαν

- η Φανή Ιωσ. Ρούσου, 82 ετών, στο Άνω Μάννα στις 11/4/17

- η Λουίζα Παλαιολόγου ετών 95 στο Βήσσα στις 12/4

- η Άννα Βεν. Βουτσίνου, ετών 100 στις 17/3/17 στην Άνω Σύρο.

- ο Σεβαστιανός Ρούσσος (ή Κιούσης) ετών 94, στις 22/4/17 στην Ερμούπολη

- ο Μάρκος (Μάριος) Ρούσσος ετών 98 στην Ερμούπολη στις 20/4/2017

- η Μαριγούλα Δημ. Πρίντεζη 90 ετών στην Ερμούπολη

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ:

Άννας Βεν. Βουτσίνου, αντί Μνημόσυνο, πρόσφεραν 50 € στο Σύλλογο «Εθελοντική

Αιμοδοσία Σύρου» και 30 € στο Καθολικό Κοιμητήριο Ερμούπολης.

Δημητρίου Ιωσ. Πρίντεζη (Αγάντα) η αδελφή του Πετρούλα πρόσφερε 40 € στον Ι.Ν. Αγ. Ιακώβου, 20 € στην Κάριτας Αγ. Ιακώβου και 10 € στις Ενοριακές Καμπάνες.

- Δημητρίου Πρίντεζη οι Αντώνιος και Μαρία Πρίντεζη 50€ στην Κάριτας Σύρου

- Εισ μνήμη Άννας Βεν. Βουτσίνου, τα παιδιά της πρόσφεραν 150€ σε ανακεμήνη οικογένεια αντί στεφάνων.

- Εισ μνήμη Φανής Ρούσου αντί στεφάνου η οικ. Αντωνίου Ν. Ρούσου 50€ στην Κάριτας Βήσσα.

- Εισ μνήμη Δημητρίου Ιωσήφ Πρίντεζη: η Αντωνέτα και Μαρία Πρίντεζη 80 € στον Άγιο Πέτρο

- ο Παναγιώτης Ιωσήφ Πρίντεζης 100 € στον Άγιο Πέτρο

- ο Παναγιώτης Ιωσήφ Πρίντεζης 100 € στο Κοιμητήριο Ποσειδωνίας

- ο Γεώργιος και Λίτσα Πρίντεζη 30 € στον Άγιο Πέτρο

Μνημόσυνο

- Λουίζας Γεωρ. Παλαιολόγου, 40ήμερο στις 22/5 στον Ι.Ν. Αγ. Ιωσήφ Βήσσα στις 7.30μμ

- Δημητρίου Ιωσ. Πρίντεζη, 40ήμερο στις 8/5 στον Ε.Ν.Αγ. Πέτρου Ποσειδωνίας 6.30μμ

- Κοσμά Ρούσου εκταφής στις 29/5 στο Παρεκκλήσιο του Καθ. Κοιμ. Ερμούπολεως στις 6μμ.

Γεωργίου Βασ. Βοσδοπούλου 40ήμερο στις 10/5 στον Ε.Ν. Μεταστάσεως της Θεοτόκου Κίνι στις 5.30

Τέττας Ιωσ. Καπέλλα 40ήμερο στις 17/5 στο Ε.Ν. Ιερών Καρδιάς του Ιησού, Γαλυσσά στις 6.30μμ.

Για τις Ενοριακές Καμπάνες

ο Δημητριος Χαλαβατζη 10€
Ανδριαννα Μαραγκού 10€
Εισ μνήμη Δημητρίου Ιωσήφ Πρίντεζη η οικ. Ιωσήφ Δημ. Πρίντεζη 10€
Εισ μνήμη Δημητρίου Ιωσήφ Πρίντεζη η οικ. Ιωσήφ Δημ. Πρίντεζη 10€

Για το Κοιμητήριο Πάγου

Οικογένεια Ιωάννου Χίου εισ μνήμη Δημητρίου, Αικατερίνης, Ελπίδας Φρέρη 150€
Εισ μνήμη Μάρκου Ιωάννου Ρούσου τα παιδιά του 200€

Για τον Ναό του Πάγου
Μαγδαλινή Παλαιολόγου 30€
Θηρεσία Φρέρη 20€
Άννα Αντωνίου Ρούσου 20€
Ανώνυμος 100€
Ανώνυμος 20€
Ανώνυμος 20€
Νικόλαος Ιωσήφ Φρέρης 20€
Μάρκος Ιωσήφ Ξανθάκης 50€

Για τον Άγιο Πέτρο Ποσειδωνίας

Γεωργία Ιωάννου Πρίντεζη 30€
Ανώνυμος 10€

Προσφορές στην Κατ' Οίκον Νοσηλεία

Εισ μνήμη ΦΑΝΗΣ ΡΟΥΣΣΟΥ

- 1) Η οικογ. Πέτρου Μακρουωνίτη 40€
- 2) Η κ. Λέτα Ρούσου 50€
- 3) Η κ. Μαρία Ρούσου 50€
- 4) Ο κ. Γεώργιος Ρούσσος 50€

Εισ μνήμη Γεωργίου Ρούσου:

- a) Τα παιδιά του 130€
 - β) τα εγγόνια του Άννα και Σάκης, Γεώργιος και Διονυσία, όλοι μαζί 60€ και η οικ. Νικολάου Φρέρη 30€
- .Η Φλώρα και η Μαγδαλινή Ρούσου πρόσφεραν 50€ εισ μνήμη Σεβαστιανού Ρούσου

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

"ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΥΡΟΥ"

Εισ μνήμη Μαραγκού Αλοϊσίου, σύζυγος του Μαραγκού Νικολέττα, 50,00€ και από την κ. Κυριακίδου Φανή, 20,00€
.Εισ μνήμη Ιωάννου και Μαρίας Ξανθάκη, η κόρη τους Μαρίκα Ξανθάκη, 20,00€
- Η οικ. Αντωνίου και Μαρίας Ρούσου αντι ετησίου μνημοσύνου για τον Ιωάννη Αντ. Ρούσο πρόσφεραν 50€ στον Ε.Ν. Ιερών Καρδιάς Γαλυσσά, 50€ στο κοιμητήριο Γαλυσσά και 100€ σε ανακεμήνη οικογένεια της Ενορίας Γαλυσσά.

15ήμερη έκδοση

Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Ποσειδωνία Τ.Θ.: 1104

84100 Σύρος

τηλ./fax: 22810 42557

e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com

IBAN: GR09 0171 6730 0066 7313 6181 951

Επιταγές: Αντωνία Ρούσου
Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος

5η Κυριακή του Πάσχα

Στο μέλλον μου, υπάρχει μια θέση προετοιμασμένη μόνο για μένα!

Ανάγνωση από κατά Ιωάννη Ἀγ. Ευαγγέλιο (Ιω. 14,1-12)

Στο τελευταίο δείπνο με τους μαθητές του, ο Ιησούς διαβεβαίωσε για να τους καθησυχάσει: “Ας μην ταραζέται η καρδιά σας. Πιστεύετε στο Θεό, πιστεύετε και σε μένα.” Μπορούμε να διαβάσουμε αυτή τη διαβεβαίωση σε δύο επίπεδα:

το πρώτο επίπεδο, είναι εκείνο της ιστορικής συγκυρίας, δηλαδή, όταν στο τελευταίο δείπνο με τους μαθητές του, ο Ιησούς αναγγέλλει την προδοσία του Ιούδα, τη δική του απομάκρυνση από κοντά τους και την άρνηση του Πέτρου, και το τέλος του. Όλα αυτά, σίγουρα τάραξαν και αναστάτωσαν τους μαθητές του και προσπαθεί να τους καθησυχάσει και να τους ενδυναμώσει στην πίστη-εμπιστοσύνη στο Θεό και στο πρόσωπο του.

Το δεύτερο επίπεδο είναι εκείνο που μας αφορά, δηλαδή, όταν η ίδια αυτή προτροπή απευθύνεται και σε μας, τώρα, για το πώς να αντιμετωπίσουμε τους κάθε μορφής φόβους μας. Η απάντηση, τόσο για τους τότε μαθητές του, όσο και για μας, σήμερα, είναι η ίδια: η μοναδική σιγουριά μας, είναι η πιστότητα του Θεού στις υποσχέσεις σωτηρίας που, διαμέσου του Ιη-

σού, δίνει στους ανθρώπους.

Ο Ιησούς, σκιαγραφεί την απάντησή του, με μερικές εικόνες.

η πρώτη εικόνα είναι εκείνη του σπιτιού: ένας χώρος ταυτισμένος με την εμπειρία της εγγύτητας και της ανιδιοτελούς αγαπτικής επικοινωνίας και κοινωνίας ζωής, που εμπνέει εμπιστοσύνη ακόμη και μέσα από δυσκολίες και πιθανές εντάσεις -τις οποίες όμως η αγάπη και το μοίρασμα της ζωής, δεν αφήνουν να εξελιχτούν σε συγκρούσεις- όπου η αλληλεγγύη βασιλεύει και η αίσθηση της προστασίας κυριαρχεί, **η επόμενη εικόνα: «Εγώ είμαι ο δρόμος και η αλήθεια και η ζωή.»** “Κανένας δεν πάει στον Πα-

τέρα, παρά μόνο μέσα από μένα. Αν με έχετε γνωρίσει, θα γνωρίσετε και τον Πατέρα μου. Κι από τώρα τον γνωρίζετε και τον έχετε δει”. Μια εικόνα τρισυποστατη που δείχνει ότι μπορούμε να φτάσουμε στην οικειότητα, στη συνύπαρξη και στην κοινωνία ζωής με τον Πατέρα. Αλλά ο μόνος δίαυλος επικοινωνίας του ανθρώπου με τον Θεό Πατέρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς. **“Εγώ είμαι η αλήθεια”:** “αλήθεια”, αυτό δεν είναι τόσο μια διδασκαλία ή μια πρόταση ολοκληρωμένη που ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αλλά είναι η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. Η ίδια εκείνη αγάπη που είναι η αιτία να έχει έφι-

θει στη ζωή ο άνθρωπος και να υπάρχει και που, μέσω του Ιησού, μπορεί και αποκτά και το «ευ ζην» και αυτό ο άνθρωπος δεν πρέπει να το ξεχνά, (α-λήθη). “Εγώ είμαι η ζωή”: εννοεί όχι απλά την ανθρώπινη ύπαρξη αλλά εκείνη την ανθρώπινη ύπαρξη που, ενσταθιάζοντας σ’ αυτήν τη θεία χάρη, να την οδηγεί στο πλήρωμά της, στην ολοκληρωσή της.

“Δείξε μας τον Πατέρα”: ο Ιησούς, με αφορμή την ερώτηση του Φίλιππου, μιλά για την ταυτότητά του αλητά, ταυτόχρονα, δίνει μια εικόνα του αόρατου Θεού. Ο Ιησούς, εν ολίγοις, αυτό λέει: με το πρόσωπό μου και με την ιστορική μου διαδρομή σηκώνω για σας το πέπλο που καλύπτει το πρόσωπο του Θεού και σας τον κάνω γνωστό και προσιτό και κατανοητό ως Πατέρα. Ο αόρατος Θεός γίνεται ορατός μέσα από την καθημερινότητα του Ιησού, ο οποίος γίνεται ‘ο πλησίον’ των τελευταίων, μένει πιστός στους φίλους του, στους ανθρώπους, και που για την προκοπή τους δεν διστάζει να θυσιάσει και τη ζωή του.

6η Κυριακή του Πάσχα

Εγώ ζω κι εσείς θα ζήσετε

Ανάγνωση από κατά Ιωάννη Αγ. Ευαγγέλιο (Ιω.14,23-21)

Ο χριστιανός, ο μαθητής του Χριστού, είναι πρώτα απ’ όλα ο άνθρωπος εκείνος που, πριν μιλήσει ακούει. Η Εκκλησία δεν είναι ένας αφηρονικός φύλακας της αλήθειας, αλλά ένας χώρος όπου, με τρόπο ιδιόζοντα, είναι παρόν το Αγ. Πνεύμα, για να οδηγήσει όλη τους ανεξαιρέτως στην επίγνωση της αλήθειας, που είναι η αγάπη και η εμπιστοσύνη στον Αναστημένο Ιησού εφόσον είναι ανοιχτοί και διαθέσιμοι για αναζήτηση, συχώρηση και μετάνοια.

Χριστιανός δεν είναι εκείνος που μοιράζει προκατασκευασμένες αλήθειες, αλλά εκείνος που ταπεινά ξέρει να υποδεχτεί, να ακούσει, να συμπορευτεί, αναγνωρίζοντας πως και ο ίδιος έχει ανάγκη από το φωτισμό του Πνεύματος. «Αν με αγαπάτε, θα

τηρήσετε τις δικές μου εντολές». Τα πάντα ροιπόν αρχίζουν με την λέξη “Αν” που δηλώνει λεπτότητα και σεβασμό στην αξιοπρέπεια του αληθινού, δεν επιβάλλει «πρέπει να είστε υπάκουοι στους νόμους μου», το αντίθετο δείχνει εμπιστοσύνη στην ελευθερία και την σωστή κρίση του μαθητή.

«Θα τηρήσετε τις δικές μου εντολές»: δεν ζητά να τις εκτελέσουμε επειδή εκείνος τις συνέταξε και τις επιβάλλει, αλλά επειδή περιγράφουν εκείνον τον οποίον αγάπησαν και εκτίμησαν την ζωή του. Είναι σαν να λέει: αν με αγαπάτε, να ζήσετε όπως εγώ. Αν ζεις όπως ο Ιησούς σημαίνει να αγαπάς όπως ο Ιησούς. Ο Αγ. Αυγουστίνος συμπληρώνοντας έλεγε: και κάνε ότι θέλεις. Αλλά αν αγαπάς δεν θα προσβάλλεις την αξιοπρέ-

πεια του αληθινού, δεν θα εκμεταλλευτείς τον πλησίον, δεν θα κλέψεις, δεν θα βιαιοπραγήσεις, δεν θα περιφρονήσεις κοκ. Αντίθετα θα βοηθήσεις, θα είσαι αλληλεγγύης, θα ευλογήσεις, θα αποδεχτείς, θα καθημερεύεις την ειρηνική συνύπαρξη και το κοινό καλό κοκ. Και όλα αυτά δεν γίνονται με “την επιβολή από κάποιον εξωτερικό παράγοντα” αλλά από μια εσωτερική κλίση της καρδιάς που μοιράζεται την ζωή με τον αγαπημένο.

Αυτή η αγάπη-υπακοή οδηγεί τον μαθητή στη συνεχή ακρόαση του θελήματος Ιησού που είναι: ο μαθητής να καθίσταται ο χώρος και ο τόπος έτσι ώστε ο Θεός μέσω του Ιησού, να τον κατοικούν: «Ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει και θα έλθουμε σε κείνον και θα κατοικήσουμε σε κείνον».

«Κι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα και θα σας δώσει έναν αληθινό Παράκλητο, ώστε να είναι για πάντα μαζί σας». Οι προτροπές του Ιησού

τονίζουν ένα πράγμα τόσο ώστε να φαίνεται απλά επανάληψη, όμως θέλει να τονίσει την κοινωνία που αναπτύσσεται μεταξύ του μαθητή, του ιδίου (Ιησού), του Πατέρα και του Αγίου Πνεύματος. Αυτή είναι η ιστορία κοινωνίας ζωής μεταξύ προσώπων.

«Ακόμα λίγο και ο κόσμος δε θα με ξαναδεί πια, ενώ εσείς θα με δείτε, διότι εγώ ζω κι εσείς θα ζήσετε. Δε θα σας αφήσω ορφανούς, θα έρθω κοντά σας». Η λέξη “ορφανός” δηλώνει βίαιο χωρισμό, σχεδόν εγκατάλειψη, έτσι που να αφήνεται κάποιος απροστάτευτος. Ο Ιησούς όμως τονίζει τους δεσμούς αγάπης που δίνουν ζωή και τους οποίους έχει εγκαινιάσει με τους μαθητές του. Και συμπληρώνει: “εγώ ζω κι εσείς θα ζήσετε”. Μια μικρή φράση γεμάτη ζωή και ελπίδα. Ο μαθητής του Ιησού ανήκει σε έναν Θεό που είναι η Ζωή και η Αγάπη, γι αυτό, όπως ανέστησε τον

συνέχεια από σελ. 1

Ο Πάπας Φραγκίσκος στην Αίγυπτο

να εξαιρούνται ή να μείνουν στο περιθώριο».

«ΝΑ ΑΠΟΡΡΙΨΟΥΜΕ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ, ΤΗΣ ΒΙΑΣ»

Αντιμέτωποι με ένα παγκόσμιο σενάριο εύθραυστο και πολύπλοκο, που μας οδηγεί να το προσδιορίσουμε με αυτό που ήδη έχω ονομάσει «παγκόσμιος πόλεμος σε κομμάτια», είναι απαραίτητο να επιβεβαιώσουμε ότι «δεν μπορούμε να οικοδομήσουμε έναν πολιτισμό χωρίς να απορρίψουμε οποιαδή-

ποτε ιδεολογία του κακού, της βίας και οποιαδήποτε εξτρεμιστική ερμηνεία που επιδιώκει και προσπαθεί να εκμηδενίσει τον άλλο, και να καταστρέψει την ποικιλότητα χειραγωγώντας και προσβάλλοντας το Ιερό Όνομα του Θεού». «Καθήκον όλων», σύμφωνα με τον Πάπα Φραγκίσκο, «είναι να διδάξουμε στις νέες γενεές ότι ο Θεός, ο Δημιουργός του ουρανού και της γης, ποτέ δεν θέλει το θάνατο των παιδιών του αλλά τη ζωή τους και την ευτυχία τους, δεν ζητά και δεν δικαιολογεί

τη βία, αντίθετα την απεχθάνεται και την απορρίπτει. Ο αληθινός Θεός», λέει ο Πάπας, «μας καλεί στην άνευ όρων αγάπη, στη συγγνώμη, στην ευσπλαχνία, στο έλεος, στον απόλυτο σεβασμό για κάθε μορφή ζωής, στην αδελφούνη μεταξύ των παιδιών του, πιστούς και μη πιστούς».

«ΑΠΟΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΤΕ ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΞΤΡΕΜΙΣΤΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ»

«Η ιστορία, αφήνει την αρνητική σφραγίδα της πάνω σε όποιον, ενώ διακηρύσσει τη δικαιοσύνη ενεργεί την αδικία και, δεν συγχωρεί εκείνους που ενώ μιλούν για ισότητα απορρίπτουν τους διαφορετικούς.

Έχουμε το καθήκον – λέει με τρόπο ξεκάθαρο – να αποσυνθέσουμε τις δολοφονικές ιδέες και τις εξτρεμιστικές ιδεολογίες, διακηρύσσοντας το ασυμβίβαστο μεταξύ της αληθινής πίστης και της βίας, μεταξύ του Θεού και των πράξεων θανάτου».

Τέλος, ο Πάπας Φραγκίσκος παραπέμποντας στο Ευαγγέλιο των Μακαρισμών λέει: «Η ιστορία τιμά τους οικοδόμους της ειρήνης, που με θάρρος και χωρίς βία, αγωνίζονται για έναν καλύτερο κόσμο: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θα ονομασθούν υιοί Θεού» (Μτ, 5,9).

συνέχεια από σελ. 1

Όταν ο χρόνος αναλαμβάνει να πραγματοποιήσει ότι ο άνθρωπος διατάζει!

ρεί και η σφαγή των χριστιανών Κοπτών της Αιγύπτου.

Στο κοινό ανακοινωθέν ο Καρ. Αρχιεπίσκοπος της Γένοβας Άγγελος Βαγνασκο, πρόεδρος της Συνόδου των Καθολικών Επισκόπων της Ευρώπης και ο Christopher Hill, πρόεδρος του Συμ-

βουλίου των Χριστιανικών Εκκλησιών της Ευρώπης, Επίσκοπος του Guildford της Εκκλησίας της Αγγλίας, υπογραμμίζουν το γεγονός ότι: «Η σταύρωση είναι μια καθημερινή πραγματικότητα, η ανθρώπινη ζωή συνήθως βιάζεται και η δημιουργία γίνεται αντικείμε-

νο εκμετάλλευσης. Με τον πόλεμο, την απληστία και την αδικία, η ζωή απειλείται και καταστρέφεται. Για πολλούς, πολύ συχνά ο κόσμος έχει τα χαρακτηριστικά από την βία του φόβου και του αποκλεισμού, αλλά ο Ιησούς Χριστός είναι πιο δυνατός από τις κλειστές μας πόρτες που ορθώνονται ή τα τείχη που υψώνονται στις καρδιές. Με την προσευχή είμαστε διπλα

σ' αυτούς τους Χριστιανούς που καταδιώκονται και δεν έχουν την δυνατότητα να τελέσουν την Ανάσταση με ειρήνη και ελευθερία. Αυτοί είναι το σώμα του Χριστού που υποφέρει. Αισθανόμαστε δια μέσου της προσευχής ιδιαίτερα κοντά σε εκείνους τους Χριστιανούς που οδηγήθηκαν στο θάνατο επειδή ομολογούσαν την πίστη τους στο Χριστό, όπως και σε εκείνους που

συνεχίζουν να δίνουν μαρτυρία της πίστης τους στο Χριστό μέσα σε καταστάσεις ιδιαίτερα επικίνδυνες ενώ μέσα από τον αμοιβαίο σεβασμό προσπαθούν να συνεχίζουν τον διάλογο. Είναι ένα παράδειγμα για μας. Είναι μια πρόκληση για τους χριστιανούς της Ευρώπης να δείχνουν κουράγιο και να μαρτυρούν με χαρά την πίστη τους στην άπειρη αγάπη του Θεού.

Ανατρέχοντας σε διάφορα ειδησεογραφικά sites και ηλεκτρονικές εφημερίδες έπεσα πάνω σε μια «ειδησούλα» που φάνταζε περιθωριακή αλήθια δεν είναι καθόλου.

Η British Medical Association (Βρετανική Ιατρική Ένωση), που είναι η επαγγελματική ένωση των γιατρών της Μεγάλης Βρετανίας, πρόσφατα σύστησε στα μέλη της να μην χρησιμοποιούν πλέον την έκφραση “expectant mothers” («μέλλουσες μητέρες») για να προσδιορίζονται οι μέλλουσες μητέρες, και αντ' αυτού να χρησιμοποιούν την έκφραση ή τον προσδιορισμό “pregnant people” “άνθρωποι σε κατάσταση εγκυμοσύνης.” Η υπόδειξη αυτή είναι μέρος μιας σειράς συστάσεων για εσωτερική χρήση από το προσωπικό της BMA, ώστε να αποφεύγονται για την ακρίβεια, τυχόν διακρίσεις σε βάρος των διεμφυλικών ατόμων. Είναι αστείο, θα πει κάποιος. Αντίθετα, είναι αλήθεια.

Το μέτωπο αυτής της “νέας -γλώσσας”, πολιτικά ορθής, θέλει να παρακάμψει τον όρο «μητέρα» για να υποδεικνύεται εκείνη που είναι έγκυος στο παιδί της. Και αυτές, οι μητέρες, μέχρι σήμερα τουλάχιστον, είναι οι γυναίκες. Όχι, πρέπει να τις αποκαλούμε με το αόριστον «άνθρωποι» (people). Εδώ φαίνεται ξεκάθαρα ότι η ιδεολογία του φύλου (gender) είναι μια ιδεολογία -αν είναι ιδεολογία- όπως είχε δηλώσει η Hannah Arendt,(1906-1975)

Η Βρετανική Ιατρική Ένωση προτείνει την κατάργηση του όρου μητέρα

(Γερμανοαμερικανίδα εβραϊκής καταγωγής, πολιτική επιστήμονας και φιλόσοφος) που τυφλώνει την πραγματικότητα. Τυφλός, ωστόσο, δεν ήταν και είδε, πράγματι προφητικά, ο συμπατριώτης του Βρετανικού Ιατρικού Συλλόγου, Aldous Huxley (1894-1963) όσα αναφέρει στο πασίγνωστο μυθιστόρημα του: ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΟΛ. 2013. Ήδη, στη δεκαετία του Τριάντα, φαντάστηκε έναν κόσμο στον οποίο τα παιδιά γεννιούνται από μια βιομηχανοποιημένη διαδικασία: μέσω γραμμών συναρμολόγησης, μέσα σε ένα μπουκάλι και, ο όρος «μητέρα» είχε γίνει ένα ταμπού, διότι θύμιζε το σκοταδισμό και, στην επαίσχυντη μνήμη του, όταν η αν-

θρωπότητα ήταν ζωτόκος.

Μην μιλάτε λοιπόν για μέλλουσες μητέρες, ως εκ τούτου, αηλιά για «έγκυους ανθρώπους». Μην γελάσετε διότι, οι εμπνευστές αυτής της μόνης σωστής νέο-γλώσσας, θα σας επιπλήξουν και θα σας επανεκπαιδέψουν. Το αρσενικό και το θηλυκό, η μητέρα και ο πατέρας δεν είναι βιολογικά δεδομένα, αηλιά μόνο «πολιτιστικά», και στη συνέχεια, ανά πάσα στιγμή, επανεπεξεργάσιμα. Ωστόσο το γεγονός είναι ένα: μια απλή παρατήρηση της πραγματικότητας εξακολουθεί να δείχνει ότι οι «έγκυοι» είναι γυναίκες, άρα μητέρες. Το τρελό είναι πως η φύση συνεχίζει στην ξεροκεφαλιά της και στον αντινευρωτικό συντηρητισμό

της και επιμένει να επιβεβαιώνει την αρχέγονη ποικιλιομορφία.

Είναι γεγονός ότι, η καθορισμένη κουλτούρα σήμερα επαναστατεί και εξεγείρεται, και όπως έλεγε ακόμη η Arendt, «η πραγματικότητα του δεδομένου», αυτό δηλαδή που συστάθηκε πριν από μας, είναι αυτό που η Τρίτη Χιλιετία αμφισβητεί και συνεχίζει να αρνείται εκείνο που ακόμη και ένα παιδί βλέπει.

Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα μιας αντίληψης που θέλει τον κόσμο να φανερώθηκε από μόνος του και από το τίποτα. Άρα, τους κανόνες της φύσης μπορώ να τους καθορίσω εγώ ή να τους επαναπροσδιορίσω εγώ, κατά το δοκούν. Και όταν πρεσβεύω ότι στην φύση γίνονται άλματα (μεταλλάξεις) γιατί εγώ να μην μπορώ να τις ποδηγητήσω; Διαμαρτυρόμαστε για τα “μεταλλάγματα” γεωργικά προϊόντα, αηλιά βρίσκουμε προοδευτικό να επέμβουμε στο DNA για να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα της φύσης και τις αστοχίες της. Όμως, αυτής της φύσης δεν είμαστε οι “κατασκευαστές” (!), πως λοιπόν ξέρουμε πως αν επέμβουμε σε ένα σημείο για να το διορθώσουμε (!) δεν θα δώσουμε αρχή σε αλυσιδωτές αντιδράσεις οι οποίες δεν γνωρίζουμε που μπορούν να οδηγήσουν; Ο πειρασμός, εντέλει, να γίνουμε “χαλίφηδες στην θέση του χαλίφη” ποτέ δεν μας έχει εγκαταλείψει...